

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΝΑΝΤΙ ΤΩΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ

● Του Μάριου Μπέτζου

*Καθηγητή Συγκριτικής Φιλοσοφίας της Θεολογίας
Πανεπιστημίου Αθηνών*

I.

Αναζητώντας παράδεισο: αληθινό ή «τεχνητό»;

Στο πρώτο βιβλίο της Βίβλου, στη Γένεση, περιγράφεται ο παράδεισος, όπου ζούσε το πρωτόπλαστο ζευγάρι, όχι μόνο σαν τόπος ιδανικής διαβίωσης μέσα στον κήπο της Εδέμ, αλλά κυρίως ως ένας τρόπος ζωής με τρία γνωρίσματα: την αλήθεια, την αγάπη και την ελευθερία. Αλήθεια στο νόημα της ζωής είναι η σχέση. Αγάπη ανάμεσα στους ανθρώπους, στον Θεό και στη φύση, που τους περιέβαλλε. Ελευθερία στις επιλογές, χωρίς αυθαιρεσία και δίχως ασυδοσία, αλλά με ευθύνη και αμοιβαιότητα. Όταν ο άνθρωπος θέλησε να γίνει σαν θεός χωρίς Θεό αληθινό, τότε έχασε τον παράδεισο, και ρίχτηκε στον ιδρώτα της βιοπάλης και στον πόνο της φθοράς.

Από τότε μέχρι τώρα δεν έπαψε ποτέ ο άνθρωπος, και μάλιστα ο ευαίσθητος νέος, να αναζητά τον παράδεισο, δηλαδή το νόημα της ζωής κι έναν κάποιο τρόπο βίωσής του. **Αφού όμως ο πραγματικός παράδεισος είναι μακρινός και δύσκολος, απόμεινε ο ψεύτικος παράδεισος, ο «τεχνητός παράδεισος» των ναρκωτικών.**

Λέγοντας «ναρκωτικά», εννοούμε τοξικές ουσίες, που προκαλούν παραισθήσεις ευφορίας, διευρύνουν δήθεν τη συνείδηση και γεννούν προσωρινές ψευδαισθήσεις ευτυχίας. Τα ναρκωτικά προσφέρουν ψεύτικη λύση σε ένα αληθινό πρόβλημα, που είναι η ζήτηση και η βίωση του νοήματος της ζωής.

II.

Ανακαλύπτοντας την κόλαση των ναρκωτικών

Τι συμβαίνει με τα ναρκωτικά στ' αλήθεια; Ακούμε μαρτυρίες ατόμων, που έπεσαν στην παγίδα των εμπόρων λευκού θανάτου, όπως αποκα-

λούνται οι ναρκωτικές ουσίες από το λευκό τους χρώμα. Όσοι ατύχησαν να εμπλακούν στο θανατηφόρο αυτό κύκλωμα της εξάρτησης καταθέτουν τις προσωπικές οδυνηρές μαρτυρίες τους, που συνοψίζονται στις παρακάτω θλιβερές διαπιστώσεις:

1. **Προσωρινά ικανοποιημένοι και μόνιμα ανικανοποίητοι έμειναν όλοι οι χρήστες ναρκωτικών.** Δοκίμασαν από «περιέργεια», για δήθεν επίδειξη εύκολης τόλμης, ή παρασύρθηκαν από επιτήδειους εμπόρους λευκού θανάτου. Σε μια στιγμή αδυναμίας μπλέχτηκαν στον ιστό της θανατηφόρας αράχνης των παραισθησιογόνων ουσιών. **Όλοι τους, μα όλοι τους, χωρίς καμιά απολύτως εξαίρεση, μετάνιωσαν φρικτά.** Κανείς ποτέ δεν έμεινε ικανοποιημένος από τα ναρκωτικά, γιατί η ευχαρίστηση ήταν παροδική, στιγμιαία, σχεδόν ακαριαία.

2. **Οι μόνοι διαρκώς ωφελημένοι και μόνιμα κερδισμένοι είναι οι έμποροι του λευκού θανάτου,** αδέσπαστα άτομα του υποκόσμου, που μετέρχονται απίθανες μεθόδους, για να παρασύρουν αθώα παιδιά στα δίχτυά τους με σκοπό να θησαυρίζει το κύκλωμα των κακοποιών. Το πιο φοβερό είναι ότι εξαναγκάζουν αθώους χρήστες ναρκωτικών να γίνονται συνεργοί τους, τα λεγόμενα «βαποράκια», που ως αδαείς, άπειροι δηλαδή, συλλαμβάνονται από τις αρχές ασφαλείας, κι έτσι οι μεγαλύτεμοι μένουν τελικά ασύλληπτοι, και δρουν ασύδοτα. Κερδισμένοι βγαίνουν οι έμποροι ναρκωτικών και ζημιωμένοι μένουν πάντα οι χρήστες.

3. **Η υγεία όλων όσων δοκίμασαν ναρκωτικά έχει πληγεί βαριά και ανεπανόρθωτα.** Το κάπνισμα και ο αλκοολισμός δεν έχουν ποτέ τόση και τέτοια ανθυγιεινή επίδραση στον ανθρώπινο οργανισμό όση προξενούν οι τοξικές ουσίες. Άλλωστε το ποτό και το κάπνισμα μπορεί κάποιος να τα «κόψει», από το ναρκωτικό όμως σχεδόν ποτέ κανείς δεν κατάφερε να πάψει να εξαρτάται.

4. **Η ζωή των τοξικομανών μοιάζει με ναρ-**

κοπέδιο. Όποιος παίρνει ναρκωτικό, είναι σαν να σπέρνει με νάρκες τη ζωή του. Τα ναρκωτικά είναι νάρκες: τινάζουν στον αέρα εκείνον που τις αγγίζει. **Ο χρήστης ναρκωτικών ουσιών είναι σχεδόν ετοιμοθάνατος, και όχι απλώς μελλοθάνατος. Δεν ρωτάνε οι ναρκομανείς για το «εάν» θα πεθάνουν, γιατί είναι βέβαιος ο θάνατός τους από τα ναρκωτικά. Μόνο το «πότε» θα συμβεί το μοιραίο τέλος της ζωής τους μένει άγνωστο.** Τα ναρκωτικά σημαίνουν βέβαιο θάνατο.

5. Η εξάρτηση από τις παραισθησιογόνες ουσίες είναι η πιο οδυνηρή εμπειρία των ναρκομανών. Κανείς τοξικομανής δεν έχει την ευχέρεια της επιλογής. Όταν μπει στο θανατηφόρο κύκλωμα των ναρκωτικών, παθαίνει στερητικό σύνδρομο, κάθε φορά που τολμά να πει «όχι!» στη δόση του. Το στερητικό σύνδρομο είναι ένα σύνολο επώδυνων συμπτωμάτων που νιώθει ο χρήστης, όταν στερείται την ουσία του. Μόνο εάν ακολουθήσει συγκεκριμένη κι αυστηρή θεραπεία απεξάρτησης μαζί με δική του έντονη προσπάθεια έχει κάποιες ελπίδες σωτηρίας.

Είναι στ' αλήθεια άξιο πολλής προσοχής ότι ποτέ κανείς δεν υπερασπίστηκε τη διάδοση των ναρκωτικών, παρά μόνο όποιος εμπορεύτηκε τοξικές ουσίες, και πλούτισε από αυτές σε βάρος των συνανθρώπων του. **Οι πιο δεινοί, φοβεροί κατηγοροί των ναρκωτικών είναι οι ίδιοι οι χρήστες:** όσοι δοκίμασαν παραισθησιογόνα έγιναν οι πιο αμείλικτοι εχθροί τους. Γιατί άραγε; Μα είναι ολοφάνερο: ζητώντας τον παράδεισο του νοήματος της ζωής, ανακάλυψαν την κόλαση των ναρκωτικών. Από κει κάτω υψώνουν κραυγή διαμαρτυρίας και φωνή απελπισίας σε όλους εμάς. Ας τους ακούσουμε λοιπόν, ας τους λυπηθούμε, ας τους συμπαρασταθούμε, ας προσέξουμε τις οδυνηρές μαρτυρίες και τα επώδυνα μαρτύριά τους.

III.

Βρίσκοντας το νόημα της ζωής

Η Εκκλησία έχει να πει μερικά απλά κι αληθινά λόγια γύρω από το πρόβλημα των ναρκωτικών σήμερα:

1. Ο παράδεισος δεν αγοράζεται, ούτε πουλιέται. Η ευτυχία του ανθρώπου είναι αγαθό εκτός εμπορίου, μακριά από χρηματικές συναλλαγές. Μην εμπιστεύεστε τους εμπόρους λευκού θανάτου! Να 'στε εξυπνοι, δηλαδή καχύποπτοι σ' όσους σας πουλάνε συνταγές ευτυχίας και μάλιστα σε τόσο ακριβή τιμή!

2. Ο παράδεισος δεν βρίσκεται στους άλλους, αλλά είναι σ' εμάς, μέσα στα ίδια τα χέρια μας. Μην περιμένετε παθητικά λύσεις στις δυσκολίες της ζωής! Κινηθείτε ενεργητικά και δραστήρια εσείς οι ίδιοι με την ορμή της νιότης! Αφήστε τους άλλους και εμπιστευθείτε τον εαυτό σας!

3. Ο παράδεισος δεν βρίσκεται στο «εγώ», αλλά είναι στο «εμείς»! Βγείτε λίγο από το «εγώ» του ατόμου σας, κοιτάξτε ολόγυρά σας, αγαπήστε τον συνάνθρωπο, χαρείτε ό,τι σας προσφέρει άδολα κι αφειδώλευτα, δηλαδή αγνά, πλουσιοπάροχα, και χωρίς συμφέρον ή ιδιοτέλεια, η φύση, η κοινωνία, η οικογένεια, όλοι όσοι σας αγαπούν αληθινά.

Η Εκκλησία προτείνει στους νέους μας θετικά, συγκεκριμένα και εγγυημένα από τη μακροίωνα πείρα ζωής, που διαθέτει μέσα στην ιστορία δύο χιλιάδων ετών, το νόημα της ζωής. Η ζωή είναι σχέση. Τρεις θεμελιώδεις αρχές της Εκκλησίας είναι η αλήθεια, η αγάπη και η ελευθερία.

1. Ζω θα πει **αγαπώ**, σχετίζομαι, γίνομαι ένα με το «άλλο» μου.

2. Αγαπώ σημαίνει **ελευθερώνομαι** από τη μοναξιά, διπλασιάζω το άτομό μου, πολλαπλασιάζομαι, αποκτώ απογόνους, περνώ από το πάμπτωχο «εγώ» μου στο πάμπλουτο «εμείς»: με τον αγαπημένο σύντροφο της ζωής μου και με τα παιδιά μας.

3. Ελευθερώνομαι σημαίνει **αληθεύω**, δηλαδή ζω την αλήθεια, υπάρχω αληθινά, κι όχι ψεύτικα, βιώνω τον πραγματικό παράδεισο πάνω σε τούτη τη γη, κι όχι σε κάποιο υπερουράνιο τόπο, ούτε σε κανένα επουράνιο υπερπέραν, ούτε βέβαια σε τίποτε «τεχνητούς παραδείσους» ναρκωτικών ουσιών που πλουτίζουν τους αδίστακτους εμπόρους λευκού θανάτου.

Η Εκκλησία λέει στους νέους μας: Ανάμεσα στον πραγματικό και στον «τεχνητό» παράδεισο μπορείτε να διαλέξετε. Μόνο ένα πράγμα: διαλέξτε εσείς οι ίδιοι και μην επιτρέψετε σε κανέναν άλλο να κάνει τη δική σας επιλογή. ■